

τελευταίας άμαξοστοιχίας τήν νύκτα, δέκα λεπτά μετά τὸ μεσονύκτιον.

Αύρηλία. Ἀπὸ Παρισίων εἰς Τούρ καὶ εἰς Βορδιγάλην ἢ ἀπὸ Παρισίων εἰς Αὐρηλίαν καὶ εἰς Τουλούζην διὰ Βιερζόν. Ἀναχώρησις τελευταίας άμαξοστοιχίας τήν νύκτα, τεσσαράκοντα λεπτά μετά τὸ μεσονύκτιον.

Ἀπὸ Παρισίων εἰς Λυῶνα καὶ Μεσόγειον διὰ Βουργονδίας. Ἀναχώρησις τελευταίας άμαξοστοιχίας τήν ἑνδεκάτην καὶ τριάκοντα πέντε λεπτά.

Βόρειος Γαλλία. — Ἀπὸ Παρισίων εἰς Ράιμς ἢ ἀπὸ Παρισίων εἰς Οὐεσσόν. Ἀναχώρησις τελευταίας άμαξοστοιχίας τήν νύκτα, εἴκοσι πέντε λεπτά μετά τὸ μεσονύκτιον.

Ἀνατολική Γαλλία. — Ἀπὸ Παρισίων εἰς Στρασβούργον. Ἀναχώρησις τελευταίας άμαξοστοιχίας τήν νύκτα, τήν ἑνδεκάτην καὶ εἴκοσι πέντε λεπτά ἀπὸ Παρισίων εἰς Μουλούζην, άναχώρησις τελευταίας άμαξοστοιχίας τήν νύκτα τήν ἑνδεκάτην καὶ τριάκοντα πέντε λεπτά.

Ὁ κόμης ὑπελόγησε τὸν χρόνον, ὃν θὰ ἔχρειάζετο ἡ κόμησσα, ἵνα μεταβῇ εἰς ἑκαστὸν τῶν πέντε σιδηροδρομικῶν σταθμῶν τῶν Παρισίων, προέκυψε /δ/ ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ του ὅτι πλὴν τῆς τελευταίας ἀπὸ Παρισίων εἰς Λυῶνα άμαξοστοιχίας ἡ κόμησσα ἡδύνατο ν' άναχωρήσῃ διὰ νυκτερινῆς άμαξοστοιχίας, άδιαφοροῦν ἐκ τίνος ἄλλου σταθμοῦ. Ἀλλ' ἦτο πρόβλημα ἂν διηυθύνθη πρὸς τὴν Χάβρην τὴν Τουλούζην, τὴν Ράιμς, τὸ Στρασβούργον ἢ τὴν Μουλούζην, ἐν πάσῃ ὁμως περιπτώσει, ἦτο πολὺ ὅτι ἐγίνωσκεν ἤδη ὅτι άνεχώρησεν ἐκ Παρισίων.

Ὁ κόμης ἔγραψεν ἐπὶ σημειωματαρίου του τὰς άπαιτουμένας εἰς τὰς άναζητήσεις του, ὥς θὰ ἤρχιζε τῇ ἐπιούσῃ, σημειώσεις. Ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ ἓνα ἢ περισσοτέρους βοήθους, ἀλλὰ δὲν ἑνόει τὸ παράπαν νὰ μένῃ άπρακτος· ἤθελε καὶ αὐτὸς νὰ συλλέξῃ πληροφορίας.

[Ἐπεται συνέχεια.]

Π.

Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ BONE

Μυθιστορία ΕΚΤΩΡΟΣ ΜΑΛΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

[Συνέχεια.]

— Ἀκριβῶς, ἐπειδὴ δὲ ἡ οἰκογένεια Βωσμωρῶ ἠγόρασεν ἓνα ὑπερασπιστήν... ἐν άνάγκῃ δὲ ἓνα ἐκδικητήν, πρέπει νὰ κερδίσω τὴν ἄξιαν, δι' ἧς μ' ἐπλήρωσε. Τῇ στιγμῇ ταύτῃ ἐκπληρῶ χρέος ὑπερασπιστοῦ, μὴ μὲ ὠθήτῃ δὲ ν' άναλάβω καθήκον ἐκδικητοῦ. Ἀπευθύνομαι πρὸς συνάδελφον, δὲν δύναμαι δὲ νὰ πιστεύσω ὅτι οὗτος θὰ κωφεύσῃ εἰς τὴν φωνὴν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς. Ὅ,τι μοὶ εἶπατε δὲν εἶναι σοβαρόν. Γνωρίζετε κάλλιστα ὅτι οὐδεὶς πλὴν ὑμῶν δὲν διεκινδύνευσε

τὴν ὑπόληψιν τῆς Ἀννέτας, ὥς γνωρίζετε ἐπίσης ὅτι οὐδέποτε αὕτη ἠγάπησεν ἄλλον πλὴν ὑμῶν. Γνωρίζετε κάλλιστα ὅτι εἴσθε ὁ πατήρ τοῦ τέκνου τῆς. Δέχομαι ὅτι ἐν άρχῇ δὲν ἐσκέφθητε τὸν γάμον, ὅτι δὲν εἴσθε άποφασισμένοι νὰ νυμφευθῆτε. Ἦδη ὁμως εἶναι δυνατόν ν' άρνηθῆτε νὰ νυμφευθῆτε ἐκείνην, ἣν ἠγαπήσατε, ἐκείνην, ἣτις σᾶς ἀγαπᾷ, ἐκείνην, ἣν ἀγαπᾶτε ἔτι; Τί σᾶς ἔκαμε διὰ νὰ μὴ τὴν ἀγαπᾶτε πλέον; Μήπως άπομακρύνεσθε αὐτῆς, διότι εἶναι ἔγκυος;

Ὁ Δερόδης δὲν ἀπήντησεν.

— Ἐχετε κανέν παράπονον κατ' αὐτῆς; ἔχετε άφορμὰς κατὰ τῆς οἰκογενείας τῆς; Ἄν σᾶς ὠμίλησα αὐστηρῶς, εἶμαι ἑτοιμος νὰ σᾶς τείνω τὴν χεῖρα.

Ὁ Βονὲ ἔκαμιν ἐν βῆμα πρὸς τὰ πρόσω ἡμιτείνων τὴν χεῖρα· ἀλλ' ὁ Δερόδης δὲν ἐκινήθη.

Ὁ Βονὲ ἀνέμεινεν ἐπὶ μίαν στιγμὴν χωρὶς νὰ ὁμιλήσῃ.

— Σᾶς ἀπήντησα ὅτι δὲν ἔχω λόγους νὰ νυμφευθῶ τὴν δεσποινίδα Βωσμωρῶ, εἶπε τέλος ὁ Δερόδης, ἔχω δὲ τούναντίον πολλοὺς καὶ σπουδαίους λόγους διὰ νὰ μὴ τὴν νυμφευθῶ. Ἐπιμένω εἰς τὴν ἀπάντησίν μου.

— Καὶ ἐγὼ σᾶς εἶπον ὅτι ὀφείλετε νὰ ἐκλέξητε ἢ τὸν γάμον ἢ τὴν μονομαχίαν· σᾶς τὸ ἐπαναλαμβάνω.

— Οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο δέχομαι.

Δὲν μοὶ ὑπολείπεται λοιπὸν εἰμὴ νὰ σᾶς ἔξαναγκάσω νὰ μονομαχήσητε. Σᾶς οἶδω καιρὸν μέχρι τῆς ἐσπέρας διὰ νὰ σκεφθῆτε. ἂν κατὰ τὸ δεῖπνον δὲν ἔλθετε πρὸς με μὲ τεταμένην τὴν χεῖρα εἰς ἑνδείξιν ἐνώσεως, θὰ σᾶς ἐξυβρίσω ὁμηροσῶς ἐνώπιον πάντων τῶν συναδέλφων μας· οὕτω άπομακρύνεται τὸ σκάνδαλον ἀπὸ τῆς γυναικαδέλφης μου καὶ θὰ ὑποχρεωθῆτε νὰ μονομαχήσητε.

Ὁ Βονὲ δὲν εἶχε τι πλέον νὰ προσθήσῃ, ὅ,τι ἡδύνατο νὰ εἶπῃ τὸ εἶπεν, ἔδει ν' άποσυρθῇ. Διηυθύνθη πρὸς τὴν θύραν ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Δερόδῃ· ἐνῶ δὲ ἡτοιμάζετο ν' άνοιξῇ αὐτήν, ἐστράφη ἵνα τὸ τελευταῖον άποπειραθῇ.

— Μὴ λησμονῆτε ὅτι ἔχετε άποφασιστικὸν ἀντίπαλον, τὸν ὁποῖον άναγνωρίζετε ὡς ἰσχυρότερον ὑμῶν.

— Θὰ ἦμαι ὁ προσβληθεὶς καὶ θὰ ἔχω τὴν ἐκλογὴν τῶν ὄπλων.

Ὁ Βονὲ ἀπώλεσε πᾶσαν ἐλπίδα συμβιβασμοῦ.

Τεθλιμμένος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς κυρίας Βωσμωρῶ.

Ἡ Ἰουλιανὴ ἤνοιξεν αὐτῷ τὴν θύραν.

— Λοιπὸν!

Ἦδει νὰ εἶπῃ τὴν ἀλήθειαν, ὅπερ ἔπραξεν ἀφηγηθεὶς ἀκριβῶς τὰ κατὰ τὴν συνέντευξιν αὐτοῦ.

— Ἐχάθη ἡ δύστηνος κόρη! ἀνέκραξεν ἐν ἀπελπισίᾳ ἡ Ἰουλιανή.

Ὁ Βονὲ ἐπειράθη νὰ καθισυχάσῃ αὐτὴν λέγων ὅτι ἠλπίζεν ἔτι, ἀλλ' ὁ τόνος τῆς πεποιθήσεως ἔλειπεν ἐκ τῶν λόγων του.

— Καὶ σᾶς παρασύρομεν ἐν τῇ δυστυχίᾳ μας· σᾶς ἀγαπῶ καὶ σᾶς ἀναγκάζω νὰ μονομαχήσητε, διότι ἤδη δὲν δύνασθε νὰ ὑποχωρήσητε· ὦ! ὁποία άγωνία!

Τὸν παρεκάλεσε νὰ τῇ ὑποσχεθῇ ὅτι θὰ

μετέβαινε νὰ τῇ εἶπῃ τί θὰ συνέβαινε κατὰ τὸ δεῖπνον, ἀλλ' ὁ Βονὲ τῇ παρέστησεν ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν. Ὅα μετέβαινεν, ἂν ὁ Δερόδης ὑπεχώρῃ· ἀλλ' ἂν ἡ μονομαχία θὰ ἐγίνετο, δὲν θὰ μετέβαινε, διότι ἔδει νὰ μείνῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μυχτύρων αὐτοῦ. Ἐπρεπεν ἡ Ἀννέτα νὰ μὴ τὸν ἴδῃ ἑπανερχόμενον ἐκ τρίτου.

— Ναί, ἔχετε δίκαιον, ἐπιθύρῃσεν ἡ Ἰουλιανή, τὸ βλέπω, συγχωρήσατέ με.

Εἶτα αἴφνης ἐγειρομένη καὶ περιπαθῶς ἀτενίζουσα αὐτόν:

— Τούλάχιστον, εἶπε ριπτομένη εἰς τὰς ἀγκάλας του, ἀσπάσθητι τὴν σύζυγόν σου.

Π'

Ἐν τῷ συσσιτίῳ τῶν ὑπολοχαγῶν πάντες εἶχον ἀφικθῇ πλὴν τοῦ Δερόδῃ· εἶχε δὲ άποφασισθῇ ὁμοψήφως νὰ μὴ άναμείνωσι πλέον, διότι δὲν ἦτο εὐχάριστον νὰ τρώγῃ τις ψυχρὸν τὸ φαγητὸν ἢ νὰ τρώγῃ ὅ,τι ἤθελεν άπομείνει.

Ἡ ἐβδόμη ὥρα θὰ ἐσήμαινεν. Ὁ Ὀκτρὸν ἡτοιμάζετο ἤδη νὰ καθῆσθαι, ὁ δὲ Βονὲ ἐν τινι γωνίᾳ τῆς αἰθούσης συνωμίλει μετὰ τοῦ Δραπιὲ καὶ τοῦ Σολέ, ἀτενίζων τὴν θύραν τῆς εἰσόδου.

Ὁ Δερόδης δὲν θὰ ἤρχετο ἄρά γε; Τοῦτο δὲν ἦτο δυνατόν. Ὄντως δὲ εἰς τὸ πρῶτον κτύπημα τῆς ἐβδόμης, ἡ θύρα ἠνεώχθη καὶ ὁ Δερόδης εἰσῆλθε βραδέως, μὲ τὸ μειδιᾶμα εἰς τὰ χεῖλα καὶ μὲ τὸ ὕψος ὑπεροπτικόν.

Ὁ Βονὲ προσέβη δύο βήματα, ἵνα κάλῃον ἴδῃ αὐτόν ὁ Δερόδης καὶ ἀνέμεινεν.

Ἀλλ' ὁ Δερόδης, ἀφοῦ ἔρριψεν ἐν βλέμμα πρὸς τὸ μέρος αὐτοῦ, οὐδαμῶς ἤλθε πρὸς αὐτόν· τούναντίον ἔθηκε τὰς χεῖρας ἐν τοῖς θυλακείαις τῆς άναξυρίδος του καὶ ἀφελῶς διηυθύνθη εἰς τὴν θέσιν του.

Ὁ Βονὲ ταραχθεὶς ἔλαβε θέσιν ἑναντι τοῦ Δερόδῃ.

Παρετέθη τὸ ρόφημα, αἱ δὲ συνδιαλέξεις ἤρξαντο, ἀσήμαντοι ὡς συνήθως, ἐκάστου λέγοντος τί ἀνάξιον λόγου, πλὴν τοῦ Δερόδῃ καὶ τοῦ Βονέ, άμφοτέρων ὄντων τεταραγμένων καὶ άπησυχολημένων.

Ὁ Βονὲ διενεεῖτο ποῖαν πρόκλησιν θὰ ἀπηύθυνε τῷ Δερόδῃ, οὗτος δὲ ἐσκέπτετο πόθεν θὰ ἤρχετο αὐτῷ ἡ προσβολή, διότι ἐγνώριζεν ὅτι ὁ Βονὲ δὲν ὑπεχώρει.

Περὶ αὐτοὺς αἱ συζητήσεις ἐξηκολούθουν ζωηραί. Ὁ Βεζὲν ἐπειράζε νεάν θεραπεινίδα, ἣτις ἀντεκατέστησε τὴν Ἀγλαίαν· ὁ Γκιτῶ διηγεῖτο ἱστορίας διὰ κοράσια· ὁ Καρελὲ ἀπήγγελε μερικοὺς μονολόγους, ὁ δὲ Ὀκτρὸν ὠνευρεῖτο θέσιν φύλακος εἰς τὸ δάσος τῆς Βουλώνης, ἣν εἰς ἐξάδελφός του δημοτικὸς σύμβουλος εἶχεν ὑποσχεθῇ αὐτῷ.

Ὡς πολλάκις συνέβαινεν, ὁ Δερόδης δὲν εἶχε θίξει τὰ παρατεθέντα αὐτῷ ἐδέσματα· στηρίζων τὸν ἀγκῶνα ἐπὶ τῆς τραπέζης ἔβλεπε τρώγοντας τοὺς συναδέλφους του χωρὶς αὐτὸς νὰ τρώγῃ.

Πολλάκις ὁ Βονὲ ὕψωσεν ἐπ' αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀτενίζων αὐτόν κατὰ πρόσωπον, ὁ δὲ Δερόδης ἐπίστευεν ὅτι ἡ πρόκλησις θὰ ἐξεργήγνυτο.

Ἦσαν εἰς τὰ ἐπιδόρπια, ὅτε αἴφνης ὁ

Βονέ ἔλαβε τὸν λόγον δι' ἡχηρὰς φωνῆς, ἥ-
τις ἐπέβαλε πάραυτα εἰς πάντας σιγὴν.

— Μήπως τὸ γεῦμά μας σὰς ἀηδιάζει
σήμερον καὶ δὲν τρώγετε; ἠρώτησε τὸν Δε-
ρόδην.

Ὁ Δερόδης ἀπήντησε μεθ' ἐτοιμότητος:

— Θὰ σὰς παρατηρήσω ὅτι οὐδὲν εἶπα.

— Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὁμιλήσετε, ἀρκεῖ
τὸ βλέμμα.

— Δὲν σὰς παρατηρῶ.

— Εἴσθε ὑβριστής.

— Κύριοι!... ἀνέκραξεν ὁ Ὀκτρόν.

Ἄλλ' ἦτο ἄργα ἤδη ὁ Βονέ εἶχε κύψει
πρὸς τοὺς πλησίον αὐτοῦ καθημένους Δρα-
πιεὶ καὶ Σολέ.

— Θὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τῶν μαρτύρων
τοῦ Δερόδου.

— Ἄλλ' ἀγαπητέ, εἶπεν ὁ Σολέ...

— Ἐν τούτοις... ἠθέλησε νὰ εἴπῃ ὁ
Δραπιεὶ.

— Πρὸ πολλοῦ ὁ Δερόδης μὰς προσβάλ-
λει διὰ τῆς καταφρονήσεώς του. Θὰ τῷ
δώσω ἓν μάθημα.

Οὐδὲν ἀπεκρίθησαν, διότι πάντες ἐσκέ-
πτοντο ὅτι εἶπεν ὁ Βονέ. Πρὸ πολλοῦ ὁ Δε-
ρόδης προσέβαλεν αὐτοὺς ἔπρεπε νὰ τῷ
δώσῃ ἓν μάθημα ὁ Βονέ.

Ὁ Ὀκτρόν ἠθέλησε νὰ ἐπιβληθῇ, ἀλλ'
οἱ δύο ἀντίπαλοι οὐδὲ λέξιν ἀντήλλαξαν
πλέον. Ἐν τούτοις, ἐγειρόμενος τῆς τραπέ-
ζης, ἐκάλυψε τὸν Βονέ ἐν τινὶ γωνίᾳ.

— Κύριε Βονέ, ἐφάνητε πολὺ ζωηρός,
εἶπε.

— Πρὸ πολλοῦ συγχαροῦμαι· δὲν ἤμην
κύριος ἐμαυτοῦ.

— Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι ὁ κύριος Δερόδης
εἶναι ἐνίοτε ἀηδής.

— Τὸ βλέπετε.

— Δὲν ἤθελα νὰ εἴπω τοῦτο.

— Ἀλλὰ τὸ εἶπατε.

Ὁ Γκιτὼ καὶ ὁ Καρελὲ ἐπλησίασαν.

Ὁ Βονέ, ἀφήσας τὸν Ὀκτρόν, ἦλθεν ἐ-
νώπιόν των.

— Θὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τοῦ Σολέ καὶ
τοῦ Δραπιεὶ, εἶπεν αὐτοῖς.

Καὶ ἐπανῆλθεν οἱ κῆρυκες, ἀφοῦ εἰδοποίησε
τοὺς μάρτυρας τοῦ ὅτι οὐδαμῶς θὰ ἐξήρχετο.
Ἀναμένων αὐτοὺς οὐδὲν εἶχε νὰ πράξῃ· ἐ-
κάθησε πρὸ τῆς τραπέζης του καὶ ἔγραψε
τῇ Ἰουλιανῇ. Δὲν θὰ τὴν ἐπανέδλεπεν ἔτι
πλέον.

Ὁ καιρὸς παρήλθε ταχέως. Ἐξεπλάγη
ιδὼν τοὺς μάρτυρας του.

Ὁ Δερόδης ἐξέλεξε τὴν σπάθην τοῦ ἱπ-
πικοῦ μετὰ προσωπίδος καὶ ἄνευ κτυπημά-
των διὰ τῆς αἰχμῆς.

— Ὁ κύριος Δερόδης, εἶπε, θέλει νὰ γε-
λάσωσι μαζί μας, εἶπεν ὁ Βονέ.

— Δὲν θέλει νὰ τῷ καταστρέψῃς τὸ ὤ-
ραϊον πρόσωπόν του, ὅπερ περὶ πολλοῦ ἔχει
τοῦτο τὸ ὁμολογεῖ ἀπροκαλύπτως, εἶπεν ὁ
Δραπιεὶ.

— Πλειότερον θέλει νὰ διατηρήσῃ τὸ
κράνιον του, ὑπέλαβεν ὁ Βονέ.

— Θέλει τὰ πάντα νὰ διατηρήσῃ, εἶπεν
ὁ Σολέ. Διὰ τοῦτο ἐξέλεξε τὴν σπάθην.

— Δέχομαι τὰ πάντα πλὴν τῆς προσω-
πίδος.

Ἡ σπάθη εἶναι τὸ ὄπλον τῶν ἀξιωματι-

κῶν τοῦ ἱππικοῦ, οὐχὶ δὲ τῶν τοῦ πεζικοῦ.
Διὰ τοῦτο ἐξέλεξε αὐτὸ ὁ Δερόδης, ἐλπί-
ζων ὅτι ὁ Βονέ δὲν θὰ ἐγνώριζε τὸν χειρι-
σμόν του, ἐνῷ αὐτὸς εἶναι ἀρκούντως ἡσκη-
μένος. Ἄλλ' ἡ ἐλπίς του ἦν ἀπατηλὴ. Ὁ
Βονέ εἶνε ἐπίσης ἡσκημένος εἰς τὴν σπάθην,
ὅσον καὶ εἰς τὸ ξίφος.

Μόλις εἶχον ἐξέλθει οἱ μάρτυρές του καὶ
ὁ σκαπανεὺς Λεπλοῦ ἔκρουσε τὴν θύραν. Ὁ
συνταγματάρχης ἐζήτησε τὸν Βονέ.

Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αἱ μεταξὺ ἀξιωματικῶν
μονομαχίαι γίνονται χωρὶς ὁ ἀρχηγὸς τοῦ
σώματος νὰ προειδοποιῇται, τοῦθ' ὅπερ ἐκ-
τιθῆσι μὲν τοὺς ἀντιπάλους καὶ τοὺς μάρ-
τυρας εἰς πειθαρχικὰς ποινάς, ἀπαλλάσσει
ὅμως τὸν ἀνακρίσεων. Ὁ Βονέ ἠθέληεν ἵνα
ὁ συνταγματάρχης ἀγνοῇ τὴν μονομαχίαν
του· ἀλλ' ἀφοῦ ἐκείνος τὸ ἔμαθεν, ἔδει νὰ
ὑπακούσῃ τῇ διαταγῇ του.

Εὔρε τὸν συνταγματάρχην εἰς τὸ γραφεῖόν
του, ἀναγινώσκοντα εἰς τὸν υἱὸν τοῦ βιβλίου
μύθων ἐξηπλωμένον ἐπὶ ἀλγερινῷ διθανίῳ.

— Ἐμαθον τὰ συμβάντα καὶ ἐκπλήσ-
σομαι, διότι παρεφέρθητε. Ἐλπίζω ὅμως
ἄλλο τι συμβαίνει.

Ὁ Βονέ εἰδίστασε πρὸς στιγμὴν.

— Μαλιστα, συνταγματάρχα μου!

— Συμβαίνει τι σπουδαῖον;

— Μαλιστα, συνταγματάρχα μου· πρό-
κειται περὶ οἰκογενειακῆς τιμῆς.

— Δὲν ἐρωτῶ πλειότερα· τηρήσατε τὸ
μυστικόν σας. Εἶμαι εὐτυχής, βλέπων ὅτι
δὲν ἠπατήθη ὡς πρὸς ὑμᾶς.

Ὁ Δανιὴλ, ὅστις ἐκοιμάτο ἐξηπλωμένος
ἐπὶ τοῦ διθανίου του, ἀνηγέρθη.

— Λοιπὸν θὰ μονομαχήσετε; ἠρώτησε.

Καὶ πῶς;

— Διὰ σπάθης.

— Πῶς ἤθελα νὰ ἔβλεπα!

— Θὰ σιωπήσῃς; εἶπεν ὁ συνταγματάρ-
χος.

Ὅτε ὁ Βονέ ἐπανῆλθεν οἱ κῆρυκες, εὔρε τοὺς
μάρτυράς του ἀναμένοντας αὐτόν.

— Λοιπὸν;

— Ἐδέησε νὰ ἐπιμείνωσιν ὁ Γκιτὼ καὶ
ὁ Καρελὲ καὶ νὰ ἀπειλῶσιν ὅτι θὰ ἀπο-
συρῶσι, διὰ νὰ παραιτηθῇ ὁ Δερόδης τῆς
προσωπίδος. Τέλος ὑπεχώρησεν. Ἡ συνάν-
τησις ὠρίσθη διὰ τὴν ἑκτὴν ὥραν τῆς πρω-
ίας τῆς αὔριον εἰς τινὰ λειμῶνα, εἰς δὲ ὁ
Πραδὸν ἐμονομάχησε τὸ παρελθὸν ἔτος. Θὰ
σὰς ὁδηγήσωμεν.

Ὁ Βονέ θὰ ἤθελε νὰ γράψῃ ὁλόκληρον
τὴν νύκτα τῇ Ἰουλιανῇ· τόσα πολλὰ εἶχε
νὰ εἴπῃ αὐτῇ. Δὲν ἔπρεπεν ὅμως ν' ἀγρυ-
πνήσῃ τὴν παραμονὴν μονομαχίας. Δὲν κα-
τεκλήθη τὸ μεσονύκτιον καὶ ἠγέρθη τὴν
πέμπτην τῆς πρωίας. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν
οἱ μάρτυρές του ἀφίχθησαν μετὰ τοῦ Βεζέν
καὶ ἀνῆλθον πάντες ὁμοῦ.

Ὁ λειμὼν, ἐνῷ εἶχε μονομαχήσει ὁ Πρα-
δὸν, ἀπέχετο 1200 μέχρι 1500 μέτρων τῆς
πόλεως. Ἐκεῖ ἀφίκοντο πρῶτοι, σχεδὸν ὁ-
μως πάραυτα κρότος ἀμάξης ἠκούσθη· ἦν
ὁ Δερόδης ἐν τῇ ἀμάξῃ του μετὰ τῶν μαρ-
τύρων του καὶ τοῦ Μοντεριόλ.

Ἐνῷ οἱ μάρτυρες συνδισκέποντο, ὁ Βονέ
καὶ ὁ Δερόδης ἐξεδύοντο, μετ' ὀλίγον δὲ ἐ-
φάνησαν φέροντες μόνον τὰς περισκελίδας.

— Μὴ τοὺς ἀφήσετε νὰ κρυολογήσουν,
εἶπεν ὁ Μονταριόλ.

Οἱ μάρτυρες δὲν εἶχον ἀνάγκην τῆς συ-
στάσεως ταύτης, τῶν ἀντιπάλων τεθέντων
ἐναντι ἀλλήλων.

Ἡ πάλιν ἤρξατο. Διήρκεσεν ἐπὶ χρόνον
ἀρκετόν, καθ' ὃν ὁ μὲν προσέβαλεν, ὁ δὲ
ἡμύνετο.

Τέλος ὁ Δερόδης ἀναγνώρισας τὴν ὑπε-
ροχὴν τοῦ ἀντιπάλου τοῦ ἠθέλησε νὰ λήξῃ
ταχέως ἡ ὑπόθεσις καὶ κατήνεγκε τὴν σπά-
θην κατὰ τοῦ ἀντιπάλου τοῦ τεχνηέντος.
Ταύτοχρονὸς ὅμως ἐπετίθετο καὶ ὁ Βονέ.

Τὸ αἷμα ρεῦσαν εἰς ἀμφότερα τὰ στήθη
ἀπέδειξαν εἰς τοὺς μάρτυρας τὸ ἀποτέλεσμα
τῶν σπαθισμῶν ἐκείνων.

Ὁ Βονέ ἐπλήγη ἐλαφρῶς κατὰ τὸν ὄμω,
ὁ δὲ Δερόδης ἔλαβε τραῦμα κατὰ τὸν ἀρι-
στερόν βραχίονα καὶ τὸ στήθος.

Οἱ δύο ἰατροὶ ἐπενέβησαν. Τὸ τραῦμα τοῦ
Βονέ ἦν μὲν ἐκτεταμένον, ἀλλ' ἀκίνδυνον·
διὸ ὁ Βεζέν ἀφοῦ ἐπέδεσεν αὐτὸ καταλλήλως
ἔσπευσε παρὰ τῷ Δερόδῃ, ὃν ἠδυνάτει ἐπαρ-
κῶς νὰ περιποιηθῇ ὁ Μονταριόλ καὶ οὐτινος
τὸ τραῦμα ἦν ἀρκούντως σοβαρόν.

— Δὲν θὰ ἦτο τόσῳ σοβαρόν τὸ τραῦμα,
εἶπεν ὁ Μονταριόλ τῷ Βεζέν, ἂν μὴ ἐδλά-
πτετο τὸ ὅστον κατὰ τὴν ἄρθρωσιν τοῦ ὤ-
μου. Στοιχηματίζω ὅτι ὁ Δερόδης θὰ χάσῃ
τὴν χρῆσιν τοῦ βραχίονός του.

Ὁ Βονέ ἐπανῆλθε μετὰ τῶν μαρτύρων
του καὶ τοῦ Βεζέν, ὅστις εἶπεν αὐτοῖς τὴν
διάγνωσιν τοῦ Μονταριόλ.

Συνεχάρησαν τῷ Βονέ διὰ τὴν ἐπιδειξιό-
τητα αὐτοῦ.

— Ἡσκήθην ἐπαρκῶς εἰς τὴν σπαθα-
σίαν ἐν Ἀφρικῇ, εἶπε μετρίφρῶν ὁ Βονέ.

— Ἄν τὸ ἐγνώριζεν ὁ Δερόδης! αὐτοῖς ἀ-
κριβῶς διὰ τοῦτο ἐξέλεξε τὴν σπάθην, διότι
ἐπίστευεν ὅτι ἦσαι ἀμαθής.

— Βλέπετε, εἶπεν ὁ Βεζέν ὅτι καλὸν εἶ-
ναι νὰ μὴ λέγῃ τις τὰς ὑποθέσεις του εἰς ὁ-
λον τὸν κόσμον.

[Ἐπεται συνέχεια].

Κ.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κ. Θ. Τ. Χ α λ χ ἰ δ α. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. — κ.
Γ. Κ. Τ ρ ἰ κ α λ α. Ἐλήφθησαν δρ. 17. Ἐγράψαμεν.
— κ. Μ. Μ. Μ ε λ ἰ τ ο ὑ π ο λ γ ν. Συνδρομὴ σας ἐλή-
φθη. Ἐκλέξατε. — κ. Στ. Α. Α. Ἰ θ α κ η ν. Ταχυδρ.
Ἐπιτ. ἐλήφθη. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Ἐγράψαμεν. — κ.
Α. Γ. Κ ω ν σ τ α ν τ ἰ ν ο ὑ π ο λ ἰ ν. Ἐλήφθησαν 3 το-
κομερίδια. Θὰ πράξωμεν ὡς γράφετε. Περιμένωμεν ἐπι-
στροφὴν. — κ. Β. Α. Μ ἰ χ α η λ ὁ β ν α ν. Ἡ τελευταία
σας ἐπιστολὴ ἐλήφθη, ἡ προηγουμένη ὅμως, περιέχουσα
τὰ 13 ρούβλια, οὐχί. Ἀλλοτε, αἱ ἐπιστολαὶ σας πρέπει
νὰ ἀποστέλλωνται ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν: «Πρὸς τὴν Δι-
εὐθυνσιν τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», ὁδὸς Προ-
αστείου ἀριθ. 10», καὶ ἐ π ἰ σ υ σ τ ᾶ σ ε ἰ πάντο-
τε, διότι οὐδεμίαν εὐθύνην ἀναλαμβάνομεν. Ἐχετε ἐπι-
στολὴν υἱας.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΛΑΙΜΟΔΕΤΩΝ Γ. ΚΟΥΛΟΥΜΠΗ

Ἀθῆναι, ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 39.

Μεγάλῃ συλλογῇ ὑποκαμίσων, φωκῶν, κομβίων, χειρο-
κτιῶν, μπαστουνίων, ὀμβρελῶν, φανελλῶν κλπ. ἀνδρικῶν
εἰδῶν. Πώλησις λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

Λαιμοδεταὶ κατὰ παραγγελίαν.